

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhia:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 2 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr.
a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Nimeri singuratici à 5 cr. se vând la »Tipografia», soc. pe acțiun

Cuvântul
masselor.

(=) Se joacă cu focul stăpânitorii unguri.

Dar' ce se și facă? Ori nu prin foc se lămurește aurul — națiunea singură alcătuitoare de stat? Ori nu cu foc se realizează înflăcările idealuri — ideea de stat maghiar? Ori nu la foc se topesc și con-topesc toate — naționalitățile nemaghiare? Ori nu focul aprinde lumina — culturi ungurești a tot cuccitoare? Ori nu foc izbucnește din flăcările — luptei popoarelor prigonite de Unguri?...

Așa, se vor fi crezând în toată dreptatea stăpânitorii unguri, când se joacă cu focul!

Dar' își trag ei seama și cu consecințele? Cu consecințele inevitabile fustele, ce mai curând ori mai târziu trebuie să aibă un asemenea joc?

Da? — cu atât mai trist; nu? — cu atât mai rău pentru ei!...

Politica de naționalități a Ungurilor e cea mai brutală politică de provocăriune ce se poate imagina în veacul acesta de generală libertate. Asta nu se mai discută. E un axiom, la temelia căruia neresturnate dovezi clădesc zi de zi inșiși prigonitorii. Noi prigoniiți ne mulțumim a încresta la răvaș aceste dovezi, ca să le fim mînt!

Agresivi, violenți și aroganți — porniri înăscute firei ungurești și înrădăcinate profund prin atavism — Ungurii nici că pot fi altcum decum sînt față de cei străini naționalității lor, dar' cu atât mai apropiși sinului patriei comune. Forța și brutalitatea: eată sistemul lor de guvernament!

Este însă favorabil acest sistem? Le va salva pe el exasperatelor tendințe de panmaghiarism?

Ne îndom. Cu forță și brutalitate s'au putut înjgheba pe vremuri stăpâniri și se pot și azi; susțin însă nu s'au putut și nu se vor pute nici-odată! Așa ne talmăcește istoria, și istoria e cea mai curată intrupare ce se poate da adevărului.

În veacurile de întunec și sclăvie universală, și față cu roiri de dușmani năprasnici, noi Românii — în rind cu alte popoare asuprite, ba chiar peste ele — neatinsă păstratu-ne-am firea genuină, scumpa noastră naționalitate, cu toate frumoasele ei însușiri ce din bătrâni de bătrâni le-am apucat.

Să nu ne mai putem susține ca Români acum, când un singur vrășmaș ne stă în față — și acela mititel — și când o atmosferă generală de lumină și civilizație ne impresoară?!

Dar' înzecit mai numeroși se fie vrășmași, înzecit mai favorabile împrejurările între care se îmbuibă, înzecit mai sâlbatică forța și brutalitatea cu care mereu ne lovesc, tot n'am închina steagul! Ci mai vitejește l'am înălța!

Căci violența Ungurilor aproape mai mult ca ori-ce promovează cauza noastră națională, ba chiar o va duce la isbândă!

O promovează, pentru că arată străinătății luminate brutalitatea prigonitorilor în fața lealității prigoniiților, discreditează pe aceia, acreditează pe acestia. Și o va duce la isbândă, pentru-că ne oferă mereu forțele de rezistență, ear' de va depăși până și ultima extremitate, pe cale firească va provoca reacțiunea sguđuitoare și pustuitoare a ori-ce tiranie!

Ne afirmăm noi și totdeauna ne-am afirmat în luptă și menirea noastră leali și legali: element de pace și de ordine.

Înainte însă de-a fi păzitori ai păcii, sîntem apostoli ei! Nu putem și-ar fi și păcat și batjocură să ne dăm rolul de veghetori ai unei păci ce nu există, apărători ai unor stări de pace aparentă, pe care adevărată călcându-o în picioare chiar cei încredințați a o păzi.

Dacă prigonitorii nu ne dau pace, cum am mai fi noi oameni de pace?!

Nu! Sîntem element de pace, — că nu depășim marginile luptei legale, nici-când ne-au scos din cadrul legilor; dar' nu sîntem oameni de pace, — că nu încetăm a urma cea mai înverșunată luptă chiar și atunci, când temnițele și amenziile, bafozele și puștile ne sînt para-grafii legilor!

Se ivesc în istoria evoluției popoarelor clipe, când ajunsă asupra unui popor asupra celui alt la extrem, la forță și brutalitate, — rolul conducătorilor înțelepți și pacinici încetează și cuvântul îl au masele.

Ear' masele un singur suflet au în asemenea înfricoșate clipe: geniul revoluționar.

Și dacă până atunci nu, atunci inevitabil și definitiv triumfă ori-ce cauză mare și sfântă.

Licărirea scanteietoare a acestui geniu universal de evoluție prin revoluție s'a ivit deunăzi în Austria, mai slab la Viena și Graz, violent la Praga și împrejurimi.

Să nu înțeleagă stăpânitorii unguri acest înfricoșat memento pentru stările din monarhia noastră? Ori numai se fac a nu-l înțelege, spre a pute cu atât mai tihnit exploata — ca de atâtea-ori în trecut — criza gravă de peste Leitha în favorul nebulonelor aspirații ale unei Ungarii kossuthiste?

Ori-cum, e fatal.

E fatal, pentru-că urmată cu aceeași nesocotită brutalitate și dusă la extrem, politica de provocăriune a Ungurilor ușor poate proclama și la noi sosit momentul, când fruntașii înțelepți și leali își vor fi sfîrșit rolul și cuvântul va trece la masele poporului.

Zice un proverb românesc: „Nu da Doamne cât pot răbdă”. Dar' ori-cât de îndelung răbdător ar fi Românul, dacă Domnul va da mai mult decît poate răbda, — s'a sfîrșit...

S'a sfîrșit atunci cu tirania, s'a sfîrșit atunci cu tiranii!...

Și cui ar reveni responsabilitatea izbucnirii unor eventuale conflagrații în grozitoare?

Întreagă — numai stăpânitorilor unguri!

N'o vreau ei asta: încete a se răsfăța la cele-ce se petrec dincolo de Leitha, și înceapă a învăța din ele!

A învăța și-a nu uita, că cine se joacă cu focul, pe sine se frige!

Sibiu, 23 Dec. n.

În loc de parlament — dietele provinciale. Se anunță din Viena, că azi-mîne se vor publica în foaia oficială patentele de convocare a dietelor provinciale. Mai curînd (la 28 Dec. n.) se va întruni dieta provincială a Austriei-de-jos; celelalte se vor deschide abia în Ianuarie. Dieta boemă — cea mai amenințătoare în situația actuală — își va ține prima ședință la 10 Ianuarie n.

Din dieta ungară. În ședința de ieri a urmat discuția asupra provisoriatului. A vorbit Meskó și Benyovszky contra proiectului. Apoi a luat cuvîntul ministrul Bánffy. Arată inutilitatea proiectului lui Kossuth. Primește proiectul lui Enyedi. Spune, că după lege țeara are drept de a înființa teritorii vamale, dar' acesta nu poate fi scopul nostru, dacă putem încheia un pact avantajos cu Austria, cu care pertractările sînt în curs. Dar' totodată s'au făcut studii și pentru teritoriul separat. Fiindcă proiectul nu vatămă interesele țerei și nu e în contradicție cu dreptul public, cum a recunoscut și Apponyi, nu e justificată acea măsură a luptei parlamentare, cum o poartă opoziția. Nu vorește să declare acum ce se va întîmpla, dacă se va împedea, ca proiectul să devină lege. Numai atîta zice, că guvernul în conștiința răspunderii sale, își va face da-

toria față de țeară și că el și majoritatea primească răspunderea pentru faptele guvernului.

Olay după aceea a combătut cu succes argumentele lui Bánffy, care a aflat necesar să iee cuvîntul, pentru a-și explica cuvintele rău înțelese. (Se vede, că a vorbit foarte lămurit). Bánffy califică de minciuni acușele aduse contra sa și declară, că e numai ministrul regelui maghiar și al patriei maghiare și nici-când n'a servit Austriei, nici nu o servește. Se înțelege, că aprobările furtunoase ale mamelucilor din tabăra guvernamentală n'au putut să lipsească. Vineri, Sâmbătă și Duminică nu se țin ședințe, ear' Lună se va ține după amiezii dela 4 până la 8 ore. Scurtă vacanță de Crăciun au de astă-dată părinții patriei!

Ear' se sporese gendarmii! Foile ungurești vestesc, că în scopul „siguranței publice”, ministrul de interne a hotărît o nouă sporire a gendarmiei, mai întemeiînd 107 posturi de gendarmi, cu 600 oameni!

Adecă gendarmi, gendarmi și ear' gendarmi, — pentru „siguranța publică”!

Și-apoi se mai zici, că nu Ungaria e „punctul fix” al monarhiei!

Volnicia dela Arad.

Volnicile guvernului și organelor sale față de noi se țin lanț; zilnic trebuie să înregistrăm încălcări și nedreptăți de tot soiul. Acum ne vine știrea despre o nouă volnicie, comisă la Arad. Aseară, după încheierea foaiei, am primit o depeșă de următorul cuprins:

Arad, 22 Dec. n.

„Adunarea alegătorilor români, convocată aici pe mîine, este interzisă. Motivul e același ca și la adunarea din Sibiu”.

Adecă guvernul și slujbașii lui, prin asemenea măsuri ne spun apriat, că nu ca națiune sau naționalitate, dar' nici ca alegători dietali români nu ne recunosc.

Pentru ei popoarele nemaghiare nu sînt decît niște concepte etnografice provisorie — după-cum a spus mai deunăzi ziarul Nemzet — cari nu peste mult au să dispară, contopindu-se cu masa poporului maghiar.

E bine să fie odată convinși toți Nemaghiarii despre aceste porniri și intenții ale stăpânitorilor nostri.

Contra maghiarisărei.

Protest în reprezentanța Orăștiei.

Din Orăștie ni-se scrie, că în ședința reprezentanței orașului, Românii și Sașii au protestat în contra proiectului de lege maghiarisăriei al comunelor.

S'a ales o deputațiune, care să se prezente în numele orașului la M. Sa Monarhul și să ceară aesașionarea proiectului.

Ungurii, rămași în minoritate, au părăsit sala adunării.

Însușirea între Români și Sași e mare.

Țărani sași contra maghiarisărei.

S'ar crede, că blajinii țărani sași ascultă cu cunoșcerea lor blîndețe de moderații lor conducători. Ședința din 16 l. c. a comitetului electoral Sibiu—Cristian a dovedit contrariul. Țărani sași nu au mai votat cu moderații, ci s'au alipit la acela, cari îi provoacă la luptă curajoasă contra maghiarisărei. Membrii orașeni — 17 la număr — au fost majorități de reprezentanții Sașilor verzi și de reprezentanții țărănilor din Cristian, 23 de toți, între cari 10 orașeni, cinci preoți săsești și 8 țărani. Astfel au decis repășirea deputaților lor din partidul guvernamental. Foaia mame-lucă „Herrn. Zeitung” înregistrează cu amărăciune această schimbare a lucrurilor.

Lupta noastră.

Cu titlul „Lupta de peste munți” Drapelul apreciază în primul seu de Marți, 21 Decembrie c. luptele noastre naționale și politica nesocotită a Maghiarilor.

Extragem din acest articol următoarele:

Din excesul de arbitrar și de persecuție ungurească, ese că mișcarea Românilor de peste munți e mai puternică decît ori-când, avînd în stîl ei toate elementele de luptă.

Și ori-ce nouă lovitură aduce după sine o nouă îndărăire, o nouă hotărîre la luptă.

Interzicerea intrării din Sibiu în loc să intimideze și să descurajeze pe Români, îi îndeamnă la o rezistență și mai mare.

La Arad s'a proiectat o nouă adunare.

Va fi, de sigur, și aceea oprită, și altele nouă se vor convoca, și din nou vor fi oprite.

Dar' nu face nimic. Căta vreme Românii vor fi în dreptul lor, ori-ce lovitură nouă va veni în folosul lor.

În vremile de azi nu e tactică mai bună de luptă ca aceea de-a sili pe adversarul să se pună mereu în ilegalitate, de-a-l sili să comită fărâdelegi peste fărâdelegi, de-a-l sili să arete, că nu respectă nimic pentru a-și satisface interesele-i egoiste și patimele-i urite.

Ori-ce s'ar zice, Europa ține socoteală de ce se întîmplă în Ungaria și mai ales tripla alianță, care-și bazează toată țaria pe imperiul austro-ungar.

Și când Ungurii își vor slăbi din ce în ce situația reputată tare până astăzi, prin favierea unor proceduri care nu mai aparțin și nu mai pot aparține veacului nostru, alții mai înțelepți decît dinșii vor și să-și deie socoteală la ce primejdie e expusă pacea generală și echilibrul european prin asemenea proceduri aplicate la trei milioane de oameni animați până în cel mai înalt grad de dorul vieții și al libertății.

De sigur că mișcarea românească nu mai are astăzi nevoie de violență pentru a triumfa. Dacă cândva violența ar fi fost necesară, era numai pe vremea când Europa nu cunoștea chestia, și ar fi fost nevoie să se atragă atenția într'un mod special.

De aceea credem că frații nostri se vor mărgini, cum am spus, să deie mereu prilej Ungurilor să fie ei violenți, să se pue ei în ilegalitate.

Dacă aceste prilejuri vor fi dese, e tot ce se poate dori mai bine și mai bun.

Convocarea de neconținere întruniri în toate centrele românești va da neconținut prilej Ungurilor să-și sdrancine puterea în lăuntra și să se compromită în afară, mai ales că autorisînd intrările Sașilor și oprind pe acele ale Românilor, ei singuri dovedesc Europei că dela Budapesta se urmărește față de aceștia o prigonire de rasă.

De sigur că și intrarea dela Arad va fi oprită. Să se convoace altele, căci centre mari românești nu lipsesc în Crișana, cum nu lipsesc nici în Transilvania, nici în Banat.

Manifestul Sașilor verzi.

Manifestul, despre care am făcut ieri amintire, e următorul:

Sibiu, 16 Dec. 1897.

Din ce în ce e mai hotărîtă lupta de exterminare, purtată de maghiarimea, care nici-odată nu s'a știut cumpeta în țara noastră, contra celorlalte popoare ale acestui stat poliglot.

Ori-ce stîmă pentru înăsușirea spirituală, particularitățile, cultura și tradițiunile altor popoare a dispărut. Prestațiunile noastre, conlucrarea noastră la corpul statului nu valorează nimic, toată viața acestei țări trebuie să se pună în serviciul ideii de popor maghiar, a cărei tendință e o Ungarie maghiară. Forța, batjocura și ofensa se intrunesc în procedura puternicului față de noi. Întrebăm cu tot dreptul, aceasta e mulțumită, pentru-că acest pămînt e îngrășat de sângele înaintașilor nostri, pentru-că poporul nostru a servit cu credință acestui stat vreme de 7 veacuri? Purtăm noi, nepoții, pentru aceea greutățile

enorme, ce le impune acest stat cetățenilor sei, de bunăvoie și fără murmur, pentru-că în calea tuturor năsușințelor noastre, spirituale, culturale și naționale, se ni-se arete cunute? Și cui trebuie să cădem noi jertfă?

E o cultură mai bună, un scop mai înalt, o umanitate mai dezvoltată, obiceiuri mai creștinești și o viață mai creștinească, la care ne-am ridicat, sau doară dimpotrivă vreau să ne arunce îndărăt în dezvoltarea noastră?

Poate sta ideea de popor maghiar, ce vorește să ne înghită, înaintea tribunalului legii și a creștinătății?

Ne povățuiește la iubirea deapropaelui. Ia tolerență, smerenie și la toate celelalte virtuți creștinești?

Un partid, cu vederi exclusiv naționale, al poporului nostru trăiește în convingerea necîntită, că lupta noastră neînfrîcată cu drept se poartă față de aceea idee soviniștă, de aceea trebuie continuată. Bine zic Iriceșii dintre noi: De ce să înfrîmăm o luptă puternică, pentru-ce lupta celor puțini cu a celor mulți, la urmă tot trebuie să o predăm?

Fraților! Această luptă se va sfîrși cu biruința noastră, pentru-că stau față în față stîmă legii față de forță, sărăcia față de avuție, smerenia față de aroganță, spirit care, nu e din lumea aceasta, față de nebulia pămîntescă. Numai birul putem, când fără frică, urmînd conștiinței noastre, dăm întotdeauna expresiune convingerei noastre necîntite, că nici odată nu vom părăsi cauza națiunii noastre.

În seria atacurilor la existența națională a popoarelor Ungariei cel din urmă, totodată și cel mai injurios, e acel proiect de lege, despre maghiarisarea numerelor de localități.

Ne răpește nu numai numele, nu, o bată a trecutului nostru, a viitorului nostru, a sufletului întregului nostru popor. Dar' nu vrem să ne lăsam sugrumați, pentru-că avem un drept a exista în acest stat ca popor un drept scris, pe care poporul maghiar a pus jurămint solemn, și un drept dzesc, care îl are ori-care om din lumea aceasta într'un stat cultural.

Unanim s'a ridicat întreagă poporațiunea Sibiuului contra violenței plănuite. Orașul a vorbit, cum se cade capului poporului săses, primul cuvînt hotărîtor în această chestiune, și a aflat răsădit pînă unde există limbă și inimă săsească.

În pasagele următoare manifestul da expresiune nemulțumirii față cu țînta deputaților sași și apoi continuă:

Toate acestea ne-au convins, că în aceste zile grele, care amenință cu cutropire pe poporul nostru, noi nici un sprijin nu avem dela bărbății înstrăinați dela sufletul poporului; dacă dinșii stau în sau afară de partidul guvernamental și nici-odată nu vor fi o opoziție.

De aceea chiar repășirea din partidul guvernamental, cum poate că va fi stoarsă acum dela deputații, nu e nici o satisfacție mulțumitoare pentru sentimentul ofensat al poporului săses, pentru-că nu poate șterge țînta, care au luat-o domnii deputați contra mandatului nostru, contra promisiunii lor proprii.

Azi se vedă roadele unei politici anti-naționale de 7 ani! Bogății nu ne-au adus, sîntem mai săraci ca mai nainte, mai săraci nu numai în bani, ci în onoare, curaj, țîrie de voință, de batjocură a acelora, cari au fost violenți față de noi, de batjocură a acelora, cari au fost prietenii nostri.

Când partidul verde din Sibiu și mulți alți frați de principii merge în protestul seu mai departe, decît protestul dat de reprezentanța politică a alegătorilor sași, comitetul cercurilor Sibiu—Cristian, o facem ascultînd de conștiința noastră, pentru-că cele mai sînte interese ale poporului nostru n'au aflat sprijinul așteptat de noi, în mîinile acelora, căror au fost încredințați.

O direcție națională a poporului nostru fără țîntă, ce a primit și acum lupta contra maghiarisărei numai cu șovăire, ori-care o chiar deaprobă, o direcție, reprezentată și de deputații nostri, cari își amînă repășirea de pe o zi pe alta cu motive de nimic, ne astringe pe noi, așa numiții verzi, adecă partidul poporului săses din Sibiu—Cristian, a merge mai departe în apărarea existenței poporului nostru. Fraților! La această luptă, fie că vom purta-o cu condeiul, fie cu cuvîntul, vă cerem sprijinul.

Din „Sătmar“.

— Scrisoare particulară. —

— Decembrie, 1897.

„Bihorul se mișcă — zicea un corespicient, nu de mult în valoroasa noastră „Tribuna“. Pe anul ce vine Bihorul va saluta în stăruie strălucită adunarea a „Astrei“ în Bihor, Oradea dă conac unei „bănci române“. „Dar“ Sătmarul?! Sătmarul doarme, ba! mai rău: „gemo“.

Durere, așa e Sătmarul, nu numai gemo, dar adănc suspină. Așteaptă o rază de mântuire și aceea cine va spune unde întârzie, când va pute pătrunde negrii nori, cari o acoper. Peste tot de unde se va ivi? Ori de unde, numai de n'ar da multă așteptare!!

Comitatul Sătmar are locuitorii în mulțime covârșitoare Români. S'ar pute zice popor deștept și cu pricepere. Cred a nu pe călul, când zic că e superior celui din Sălajiu, ori Marmația. Lucru firesc după poziția naturală, glia mai bogată aduce stare materială mai înfloritoare, cu care ține cont în dezvoltare și lumina poporului.

Românii sătmareni, ca „Români“ sunt perduți — în mare parte. În gazetele noastre s'a accentuat aceasta adese-ori și durere e basată, căci în Sătmar — abstrăgând de la limbajul schimonosot numit sătmarănesc, sunt comune, unde „limba dulce“ Sântă de Sion nu se mai vorbește. Rău e vechiu și nici se mai poate repara, de prin Sătmareni. Se recore o reparare generală, o îmbrăçoare și un sucurs — de demă de cauza sfântă și comună.

De unde această lăpădare de limba și datinile străbune la Sătmareni? Cari ar fi remediile și căile prin cari s'ar pute redobândi fiii rătăciți mamei plângătoare?!

Până a nu se înființa episcopii unite din Oradea - mare și Gherla, Români uniți aparțineau episcopiei rutene din Muncaci și Ungvar. De acolo se dirigeau destinele suferințelor ale Românilor din Sătmar, Sabolciu și mare parte a Marmației. Chiar preoțimea, care păstoria în acele ținuturi, cu puțină excepție se creștea în seminarul de acolo. Din această împrejurare, din datele, că în stratele bisericăști de prin locurile amintite și până azi în cele mai multe se adă cărțile bisericăști rutene, că ici-colo bătrânii vorbesc o limbă stricată ruteană — am delus tristul adevăr, că după-cum se virește azi în toate păturile și unghiurile limba maghiară, precum se opintese azi în extinderea aceleia toți factorii chemați și nechemăți, întocmai așa se întâmplă ruteanizarea pe acele vremuri. Deschităm înșpe rău, căci azi acei preoți, de oare-când însufleșiți pentru limba și datinile poporului rutean, joacă rolul de cameleon în favorul rasei domnitoare. Astfel Românii acestor ținuturi trebuie să înghită toate hulele laudei Ruteanului conlocutor.

Prima fasă deci prin care au trecut Românii din Sătmar, Sabolciu și Marmația — era un fel de „rutenizare“.

Nu voese a da uitărei, ba chiar accentuează, că pe vremea când aparțineau aceste provincii episcopiei din Ungvar erau Români în comunele ce se extind până către Hajdudorog, Maria-Pocs și așa pe plaiul ce se extinde pe marginea Sabolciului vecin cu Sătmarul până către Marmația. Dovadă mărturisirea preoților ruteni de prin acele ținuturi, cari afirmă a avea poporului cu nume

românești — lucru firesc — schimonosite. Velyan și Volyan (Vălean); Szilagy (Sălăgion); Erdelyi (Ardelean); etc.

Am ajuns deci la a doua fasă: Operarea maghiarizării. Nu s'at înș locuitorii acelor sate de tot maghiarizări. Simțimintele și datinile ici-colea se ivesc și es chiar și de sub „jinoare și pinteți“. În limbă, datini și poezii nu vezi decât un caos, un mixtum compositum. Vezi față cu câtrînă, la grumazi cu triclor maghiar și ghetle sârbești. Dacă o grăești, vorbește ungurește, dar limbă stricată cu străinism și accentuare rea, semă, că e Română. Întrebat fiind despre naționalitate, răspunsul va fi un suris și tăcere; de religie însă, îți va răspunde că e de „olăd valăd“; datină rea dela reformati cari „și-au poreclit secta de „magyar valăd“. Pentru Români e alăbiciunea preoțimii și învățătorilor, că es băieții dela școală cu păreri și idei așa rătăcite. Așa se virește datina de a se numi unul-altul Maghiar dela frasa mult auzită, că mănâncă pâine ungurească. Eată un lucru — privit de mulți ca bagatel în rezultat, însă de însemnătate, de un înțeles semnificativ.

Răul deci e vechiu și înrădăcinat.

Pe lângă împrejurările înșirate mai putem aminti și mulțimea de naționalități, câte 3—4, cari locuiesc la sate mici. Dintre toți, cei gugușiți și sprijiniți sunt Maghiarii. Dintre naționalități sunt aparent favoriți la toate forurile cei rătăciți — și apoi așa cu miere, durere, amăgește pe mulți. Mare rău zace în lipsa de inteligență. Domnul de român în aceste părți e corb alb. În tot branșul oficial al comitatului Sătmar e un singur Român, prim subnotar comitatens — și ce ironie nici acela nu posedă limba română — poate nici era ales dacă mai vorbea limba română.

Încă de pe vremile iobăgiei a rămas acea credință la popor, că domnul de pământ influențează mult în toate direcțiunile. Nici umbra legăturii nu există — adese — între conlocutorul posesor — domn — și nația încurată în ceva cauză gingașă și crâmpoasă; totuși cu toată încrederea întră la „domnul“, îi cere sfatul, chiar sprijinul și dacă ese la isbândă „domnul“ deși n'a făcut nimic e preamărit, curmănit și mai târziu îndeosebi la alegeri, sprijinit și imita. Așa s'a înstrăinat poporul dela fostul seu conducător dela preot. Preotul, „care era cărmuitorul treburilor comunale, azi e obiectul de batjocură al notăreșelului și chiar bețivului scrietoraș; ce se zicem de forurile mai înalte! Grele vremuri am ajuns și nici n'am fost destul de precauți.

Era, și mare parte tot mai există încă, datină la ordinarietate, că succesiunile acelu comitat veniau în aplicare în aceleași părți de ei întru toate binecunoscute. Vie exemple în preoțimea sătmarănească mei bătrână atât pentru Oradea, cât și Gherla. Din punct de vedere familiar, pentru respectivii era un mare favor. Durere, numai pentru singuratici. Dar' causei comune un rău, care s'a extins, o împrejurare desastroasă. Credinciosul se năusește a imita pe preotul seu nu numai în fapte, dar' în datine și vorbire. Și apoi cine nu mai știe că „usul limbii maghiare în afără de familie“ la preoții sătmareni e „datina mult elucuită“ în jurnalistica noastră. Toată suflarea românească are cunoștință de limbajul pocit sătmarănesc. E bine! dar' preotul și dascălul e om pricopsit, poiez și învățător chiar în școli mai înalte; el s'a desbrăcat de dialectul „boroshárdauelor“ și „sinaghetului“, cu cât mai adins se „emancipă“ de sub „datina“ conversării în

o altă limbă străină neamului și sângelui seu va replica cineva. Nici-decât. Viu exemplu elementul sătmarănean în corpul didactic din Bihor.

Sătmareni și în Bihor român sătmareni: în datine străine, în limbajul culinar; d'apoi în epitetul ce le împart șerșmarilor elevi. Onoare excepționale, căci fie lăudat bunul Dzeu, batăr cultura asiatică, ce erupe din unul-altul — nu e eronică.

Dureros când trebuie să auzi, că descendenții lui Traian, chemați a răspândi sâmbină și cultură, s'at mai nealegători în epitete și expresiuni față de aceia, pe cari au să-i cultiveze și povățuiască — decât și descendenții lui Arpăd.

De câte-ori a fost apostrofată preoțimea sătmarănească, că nu cultivează limba română, nu sprijinește cauza mare națională. E trist, dar fapt constatat! Băiatul ori fetița sâmbănească — dacă peste tot vorbește — vorbește o limbă așa de schimonosită, încât e de risul conșolarilor sei români de prin alte părți — și decât însuși se se facă batjocura celorlalți, dă pe struna de el bine pricepută — pe ungurește. Și aci zace vina mamei. Mama se ocupă cu fragedul băiat, dela ea favață primele cuvinte. Ei, dar' că mama nu posedă o limbă sonoră românească poartă vina părinții, cari nu 'și-au crescut fetele în institute românești, ci tot în institute străine.

Provedința divină a dat Orăzii-mari un păstor suflătesc în actualul episcop, care cu îngrîjirea sa suflătescă, marimozitatea sa nemărginită, pune stavilă conștinărei de maghiarizare în familiile românești de prin aceste părți. Excelența Sa vede răul în rădăcină și din rădăcină, dă ocaziune a se extirpa, înființând școala de fete împreună cu internatul binefacător. Deja numai al doilea an dela deschidere, și cu mândrie cetim seratele, festivitățile înscenate de bravele profesore cu dragălașele Românețe. Te încântă frumosul limbaj cu care se reînnoiește fetele, cari au petrecut și numai 10 luni de studiu în acel mare institut. Început de mari speranțe.

(Va urma.)

Puterile europene și China.

Ocuparea portului Kiao-Chiau, de către expediția maritimă germană, condusă de prințul Henrich și ocuparea „temporară“ a celui mai vestit port chinez, Port-Arthur, de către Ruși, au produs mare senzație în general, dar' au deosebit în cercurile politice și diplomatice. Causa e, că aceste evenimente au acos la ivală unele intenții și planuri, cari se bănuiau că există, dar' nime nu era în stare să le destăinuie. Sunt planurile Rusiei, ce le are în China și în apele chineze și pe care le urmărește de mai mult de un veac, cu o consecuență caracteristică diplomației rusești.

Din pașii ce 'i-a făcut Germania, se vede, că ea încă nu vrea să se lase mai îndrăgălată celorlalte puteri, cu privire la terenul, ce-l ocupă ele în Orientul depărtat, deși în forța maritimă nu se poate măsura cu unele din ele.

Extinderea Rusiei în Asia s'a început pe la finea secolului trecut, îndreptându-și acțiunea în ținutul rului Amur. Dar' abia pe la mijlocul acestui secol a succedat a cuprinde acest ținut. Meritul este al lui Ignatiev, care pe acea vreme era ambasadorul Rusiei la Peking. În urma acestei extinderi au devenit însemnate porturile din Siberia-orientală: Vladivostoc și Blagovesensk.

Rusia pe nesimțite tot mai mult a străbătut în Asia și acum avea lipsă de un razim puternic pe țărmul mării Galbine, de oare-ce portul Vladivostoc e cuprins de gheață partea cea mai mare a anului. Acest punct de razim e acum în posesiunea sa: Port-Arthur.

Acest port e fortificat și dominează o parte însemnată a mării Galbine, precum și calea, ce duce la Peking. Eată însemnătatea strategică a lui, Portul a fost ocupat și de Japonesi în ultimul războiu și de aici le stătea deschisă calea spre Peking. Dar' au fost împedecați a pătrunde în lăuntrul Chinei de către Rusia, Franța și Germania și au fost siliți a facea pacea.

Drept recompensă pentru osteneții Rusia a primit dela China acum Port-Arthur. Așa se crede, de oare-ce s'au făcut toate pregătirile, ca linia ferată transsiberiană, care împreună Petersburgul cu Vladivostoc, să fie prelungită prin Maudsuria drept la Port-Arthur. Eată pentru-ce e verosimil, că ocupațiunea „temporară“ a Rusiei va deveni definitivă, dacă puterile europene o vor lăsa.

Pe când Rusia pătrunde în China dinspre nord, Francezii străbat dinspre sud, din posesiunile lor din Tonking, făcând astfel concurență Englezilor. De altcun și Germanii au făcut concurență acestora. În China sunt Germani, cari conduc fabrici chineze și alte întreprinderi. Întâmplarea cu omorirea misiunilor a fost bun pretext de a ocupa și Germania un punct fix pe țărmuri, portul Kiao-Chiau, ca cu atât mai bine să fie ocrotit comerțul și industria germană.

Toate aceste mari puteri cearcă a câștiga teren pentru comerțul și industria lor în China și astfel toate sunt concurente Angliei. Poziția comercială a acesteia e tare, căci cu toate opintirile celorlalte puteri, circulația comercială chineză este până la 80% în mâinile Englezilor. Dar' totuși pot deveni cu timpul periculoși acești rivali. Din rivalitatea aceasta poate să se nască conflicte sângeroase între puteri.

Aceasta e cauza, că privirile tuturor se îndreaptă acum spre evenimentele ce se petrec în China. Chestia orientală mai din apropierea noastră, din Turcia, s'a transpus deodată în Orientul depărtat, în China. Și acolo, ca și aici este un „mare bolnav“, care e silit să tot cedeze câte ceva străinilor, ear' din străini fiecare vrea, ca se iee parte cât se poate mai mare din prada comună.

CRONICĂ

Sibiu, 23 Dec. n. 1897.

Congregația comitatului Sibiu. Reprezentanța municipală a comitatului Sibiu va ține în 29 Decembrie n. 1897 o ședință generală extraordinară la 9 ore a.m., convocată la ordinul comitetului suprem. În ordinea de zi sunt luate 75 de obiecte de interes municipal, dintre cari ca mai însemnate amintim: alegerea pe un an alor 6 membri în comitetul administrativ, alegerea substitutului de fiscal pe 1 an, răspunsul președintelui la interelările din ultima adunare și o mulțime de concluse comunale.

Comitetul permanent va ține ședință în 28 l. c. la 3 ore d. a.

Noue fortificații în România. În primăvara viitoare, statul major al armatei române va începe fortificarea orașului Ro-

man, din Moldova-de-sus, — reședința divisiiei a VIII-a de infanterie. Planurile de fortificare sunt deja întocmite. Ele vor fi executate de regimentul de geniu din Focșani, care a lucrat, în cursul acestei veri, la întărirea capului de pe Siret, la Cozmăști, lângă Tecuci. Se va construi o serie de fortificații pasagere, — ușor de executat și puțin costisitoare. Ele vor fi înarmate cu tunuri de tir rapid și s'at destinate să apere valea Siretului, înșpe Pașcani în sus și să împedecă trecerea rului înșpe armate, care ar veni dinspre Prut. Dinșelul întăririlor Romanului, care va fi asfăș punctul cel mai avansat — înșpe nord — al sistemului de fortificații, al României, se vor pute mișca numeroase trupe de cavalerie și infanterie, concentrate pentru cas de războiu.

Odată cu fortificarea Romanului, statul-major al armatei a decis fortificarea portului Constanța și a capului podului peste Dunăre, la Cernavoda. Se vor stabili o serie de baterii, cu tir rapid, pe malul mării, la intrarea portului din Constanța și se vor construi câteva forturi la capul podului, la Cernavoda, destinate să apere înșși podul și linia ferată, Cernavoda — Constanța. Aceste nouă lucrări de fortificație nu vor începe însă de-ât în primăvara anului 1899. Cu ele sistemul de fortificații al României va fi complet.

Pentru „agitatie“. Se știe, că mai astă-primăveră tribunalul din Ioc osândise la 25 fl. amendă pe preotul din Zlatna Emanuel Beza, acusat de „agitatie“. Tabla din Cloj a aflat pedeapsa — firește! — „prea blândă“ și a schimbat-o la 6 săptămâni temniță. Curia însă a schimbat și această sentență osândind pe dl Beza la 100 fl. amendă.

În amintirea neatrănării României. La camera română dl Politimos a propus în numele a 60 de deputați următorul proiect de lege:

1). Se acordă suma de 1 milion lei pentru ridicarea unui monument pe una din piețele cele mari ale capitalei în amintirea neatrănării patriei.

2). Această sumă se va acoperi prin emisiune de rentă.

Alt deputat, dl Casimir a depus și d-sa un proiect de lege asemănător.

Armata contra socialiștilor. În toate casarmele din Budapesta s'a dat zilele acestea ordin strict, care oprește soldaților a mai cerceta restaurante și cafenele unde conv socialisții. Ordinul e menit a pune capăt deselor conflicte ce se declarau prin localuri publice între socialiști și soldați.

Depravația — la poliția ungurească. A spus-o aceasta nu altul decât însuși un președinte de tribunal! Zilele acestea anume, s'a pertractat la tribunalul din Budapesta procesul unui sergent polițienesc de acolo, care împreună cu o patrulă ce conducea s'a datat la brutalități fapice față de o societate de oameni culți. Deși în mulți martori au depus foarte agrați pentru acuzat, acesta mințea de la gura apa. Indignat de această ținută nedemnă, președintele tribunalului nu s'a putut reține a exclama:

— „Ce depravație va mai domni la poliție, dacă un polițist jurat minte atât de culesător în fața tribunalului!“

Eată o sentență zdrobitoare adusă de un înalt slujbaș ungur asupra paznicilor unguri ai ordinii publice!

Tribunalul a osândit pe mincinosul polițaiu la 7 luni temniță și 2 ani perderea oficiului.

FOIȚA „TRIBUNEI“.

O săptămână

de
Caragiale.

Mărturisesc drept, nici gând n'am avut zilele aceasta să pun mâna pe condei, deși atâtea îmi ferbeau în minte și atât de bine 'mi-ar fi făcut să le spun. Pentru a le spune însă aveam nevoie de alt loc decât coloana V., și de locul acela nu ori-cine poate dispune în press noastră.

Să scriu articole literare în niște asemenea momente?... Aș sēmăna cu baba, care se pieptena când ardea satul. Și încă, baba surdă se pieptena pentru sine. Eu — pentru cine aș fi stat să-mi piepten prosa împăslită?

Eu scriu pentru d-ta, cetitorule. Ei! drept să-ți spun, când te vîd pe d-ta umblând forfota de colo, până colo, fără să știi unde dai cu capul, plin pe de asupra năcazurilor personale, de atâtea ș'atâtea preocupări politice, — crize, deficite, universități, devastări, despăgubiri, Berendeiu, Rotterdam, Bon-God și altele mult mai triste, — 'mi-se taie pofta de scris.

Îmi zic: omul acesta nu mai poate avea chef de nimicurile mele literare; pentru așa

producții, se cere un public mai puțin enervat, o epocă mult mai liniștită.

Da. E o vreme ingrată pentru coloana V.

În mijlocul agitației care frământă toate spiritele, nu mai este loc pentru o cronică literară; în mijlocul larmei de sus! jos! și geamuri, obloane, capete sparte, și tropote de gendarmi și fapte mari de arme, ar fi fost un lucru de foarte prost gust să învîrtesc aristonul. De aceea nici nu 'l-am atins câteva zile: mai la armă, 'l-aș fi învîrțit de giaba, — cine oare 'i-ar fi dat cea mai mică atenție. Încă tare 'mi-e teamă că, dacă spiritul public nu se liniștește, confrății dela Drapelul vor să-mi apue scurt:

— Nu mai trebuie musică, amice!

Până atunci, îmi ascund cât pot melancolia, foarte naturală la un flașnetar, care simte că va fi rugat să plece, și tot sper că liniștea publică se va restabili.

Dar' chiar să 'mi-se îngăduie, cum se îngăduie în lume atâtea inutilități, să urmez a scrie cronici ușurele, mofuri și nimicuri literare, mă întreb: oarece sînt eu în organismul social? un grăunte de nășip închistat în carne? un corpuzor străin economiei totale a lumii mele, care se rămână neafectat de scăderea sau urcarea temperaturii ființei înțregi; căruia să nu-i pese de loc de durerile și fiorii ce furnică tot trupul?

Nu. Eu sînt o celulă în organismul înțreg. Ori-cât de puțin ar contribui la economia totală, să fie, poate, chiar inutilă, această celulă e vie. Frigurile ce au apucat marile organisme au cuprins-o și pe dînsa. Simt, atât că pot încăpea înțreg suflul meu, durerea trupului în care Dumnezeu 'mi-a poruncit să trăiesc când a voit să-mi dea și mie un loc în lumină.

Pot eu dar' sta, în momentele de moțiune publică prin care trecem, să piepten prosă? Nu. Inter arma silent musae...

E vremea glumgilor. Să vorbim dar' de geamuri.

E un lucru astăzi deplin constatat, că un geam se sparge, dacă 'l lovești de câteva ori, sau chiar numai odată, însă bine, cu un lucru care se sparge mai greu, de exemplu cu un bolovan sau cu un drug de fer. Numeroase experiențe recente au confirmat acest adevăr, punându-l mai pe sus de ori-ce îndoială.

S'a constatat asemenea, că geamurile sparte se pun la loc cu atât mai de grabă, cu cât termometrul e mai puțin ridicat, și că se poate une-ori întempla într-o localitate să se spargă mai multe geamuri de câte se pot pune la loc îndată. Atunci, după o lege de mult cunoscută în economia politică, — ra portul dintre cerere și ofertă, — geamurile se scumesc.

În virtutea dar' acestei neștrămutate legi, nenorociții scăpătați rămân la urmă:

foarte târziu își pot repara spărturile. Dar' cu toată asprimea vremii, n'au de ce să se grăbească: oamenii scăpătați, ce e drept, au mai totdeauna în casă mulți copii, în genere larna bolnavi, dar' n'au termometru. Mai la urmă, ar fi chiar imoral să aibă sîracul în casă un termometru; termometrul este mai mult un obiect de lux decât un instrument de precizie: când ai piele, ce-ți mai trebuie termometru!

Sîracul, dacă n'are cu ce-și pune geamurile, să-și cărească ferestrele cu toale, mindire ori hărtie groasă. Ca să te aperi de ploaie și de frig, puțin împoartă cu ce-ți astupi fereastra. Se înțelege, că nu prin ori-ce fel de materie poate trece lumina ca prin sticlă; dar' omul trebuie să se mulțumească cu ce găsește la vreme de nevoie. Lumina nu se poate împărtăși cu lopata la toată lumea prin mahalale: deocamdată avem destulă lumină la universitate.

Da... da... la universitate e lumină...

Când terminam de copiat, cu adăncă silă, rîndurile din urmă, un prieten intră năvală la mine. Foarte sdruclinat, îmi spunea știrea despre sfîrșitul tragic al afacerii Filipescu-Lahovari...

O știre culesă de pe stradă!... Nu. Nu pot crede să se fi întemplat un așa desastru...

Alerg... Am văzut... e adevărat.

Sărmană victimă!

Dormi liniștit om de omenie! Tu n'ai murit pentru nimic, cum spun unii. Nu! Te a ajuns grozava osândă a fatalității...

Păcatele presei, în care absurdul neadevăr înșă domnește cu violență și cruzimea unui neîmpăcat zeu păgănesc, tu, tu trebuia să le plătești cu viața, tu, care ai greșit să slujești de o parte, cu blîndețe și cumpătate, banului adevăr!

Oarbă fatalitate! și surdă și nebună!

(„Drapelul“).

Atunci și acum.

Copil eram când am avut de fericire parte; Sînt june: fericirea azi De mine e departe.

Cu cât eram mai fericit Când nu știam de mîne, Cu-atât mai grele-mi par acum Durerile păgîne,

Cari mă 'nșoțesc mereu, mereu Pe-a traiului cărare... Și chinul ce mă mistue Atât e azi de mare,

Că nici trecutul nu mai pot Să-l plîng — să-l plîng ferbinte — Și nici durerea se 'mi-o spun, Căci nu găsesc cuvinte!

Tavi.

Oficerii francezi contra ziarului „Figaro“. În senaționala afacere Dreyfus-Esterházy ziarul parisan Figaro purtase, pe cum se știe, cea mai violentă campanie în favoarea ex-căpitanului deportat și nu odată atacase cu patimă corpul ofiteresc francez. În urma acestei ținuțe provocatoare, întreg corpul ofiteresc francez a luat poziție ostilă numelui ziar, hotărând a nu-l mai abona. Aceasta s'a adus și la cunoștința administrației lui „Figaro“, deși, prin retragerea directorului său de până acum, ziarul a sistat deocamdată orice campanie fie pentru Dreyfus fie contra lui.

Din Marmara se vestește un senațional caz de otrăvire. S'a întâmplat anume că preotul român gr.-cat din comuna Culea (Maramureș), a comandat nu de mult un potir de aur printr-un agent al unui avar din Baia-Mare. Preotul puse condiția, ca potirul să fie de aur, dându-i în schimb un potir vechi de argint și 150 fl. pe deasupra. Preotul primi noul potir și începuse să se folosească de el la oficierea sf. euharistiei în biserică. După câteva săptămâni însă observă, că ori de câte ori bea din potir în decursul serviciului divin, vinul avea un gust neplăcut și era rău la beut. Mai târziu preotul începuse să se simtă rău, ear' acum e bolnav greu și stă sub cură medicală. Nu mai fiind preotul în stare să servească în biserică, în 12 Decembrie n. c. fu chemat să servească în locul lui protopopul tractat Alexandru Gyenge. El încă o păți cu potirul ca și preotul. După ce beu din potir, începuse să simtă o durere mare în stomac și să-l prindă amețeli, încât abia a putut isprăvi cu liturgia. S'a constatat la urmă, că agentul, la care a fost comandat potirul și care făcea și negoț cu haine bisericesti, a comis o înșelătorie criminală. Potirul nu era de aur, ci de aramă ordinară, suflă numai cu o pătura foarte subțire de aur. După folosirea de câteva săptămâni, pătura de aur s'a ștearsă și a rămas arama, a căreia rugina a cauzat otrăvirea preotilor.

Osândirea unui consilier comunal vinez. Într-o ședință mai recentă a reprezentanței comunale din Viena, un membru fiduț, Dr. Mitter a strigat vice-primarului Strobach: „Taci, ține-ți gura, prostule!“ Pentru aceasta tribunalul cercual a osândit pe Jidov la 20 fl. amendă.

Atentat contra Sultanului. Se depeșează din Londra, că ambasadorul turc de acolo a telegrafat la Constantinopol, că opt Armeni, deghizați ca matrozi, au plecat să omoare pe Sultan în palatul său. Sultaun înștiințat despre atentat, a chemat imediat la sine pe ministrul de poliție, care a dat ordin ca atentatorii să fie arestați îndată-ce vor sosi în Constantinopol.

„Banca Poporului“ din București. Camera de consiliu din București a aprobat cu unanimitate membrii prezentei, statulele „Banței Poporului“ fără nici o modificare. Noua bancă în trepe se funcționează la 1 Ianuarie 1898.

Știri mormuri. M. S. Monarchul a primit alături în audiință pe noul ambasador francez la Viena, pe noul ambasador francez la Viena, pe noul ambasador francez la Viena.

— În Mohács unelcunoscut a omorât cu toporul, în chip înșelător, pe un morar de acolo.

— La Guadlora (Spania), cu prilejul unei lupte de tauri, un taur turbat a rupt manea și s'a năpustit între public, omorând 8 oameni; în panica grozavă 30 privitori au rămas greu răniți, 80 ușor.

— La ocele Neuburg (Alpi-austriaci), o explozie violentă a rănit grav pe mai mulți lucrători.

— Lângă Gotschee un lucrător a fost mâncat de lupi.

— Excegele Milan a fost zilele acestea în Alba-Regală la o mare vânătoare.

— La Pampelona o explozie de dinamită a aprins o mare fabrică; un zid prăbușit a omorât 3 lucrători, ear' pe 52 i-a rănit grav.

— Lângă Kővec-Kállo s'au aflat urme antice de țintirim gotic, cuprinzând schelete petrificate și brățare.

VIEȚA SOCIALĂ.

Bal în Sibiu.

Reuniunea femeilor omâne din Sibiu va aranja în carnavul poxim, anume în 5 Februarie s. n. 1898, în sala cea mare dela „Casa socială“ (Gesellschaftshaus) un bal pentru scopuri culturale.

Petrecere în Sighișoara.

Tinerimea din Sighișoara și jur are onoare a vă invita la petrecere cu dans, ce se va aranja în Sighișoara, Sâmbătă în 27 Decembrie 1897 (8 Ianuarie 1898, a treia zi de Crăciun), în „sală“ dela Gwerbeverein. Venitul curat e destinat în favoarea „fondului școlii centrale din Sighișoara. Sighișoara, 6/18 Decembrie 1897. Comitetul aranjator. Inceputul la 7 ore seara. Prețul intrării de persoană 50 cr., familie de 3 membri 1 fl. 20 cr. Oferte carinimoase se primesc cu mulțumită și se vor cuita pe cale ziaristică. În pauză se va juca „Călușarul“. Pentru viftuale se va îngaji birtașul.

Mai nou. Manifestațiile naționale dela Arad.

— Prin fir telegrafic. —

Arad, 23 Dec. c., la 3 ore 40 m.

Convocătorii adunării au protestat contra oprirei adunării, și au dat recurs telegrafic la ministrul.

Ministrul răspunde, că în necunoștința stărei faptice și numai la telegramă nu poate schimba hotărîrea primarului. Se va da recurs motivat la ministrul.

Aseară s'a ținut cină comună în „Hotel central“, participând peste 100 de persoane inteligente. A tostat Dr. Pop pentru părintele Lucaci.

Lucaci răspunde printr-un toast frumos. Trufa vorbește pentru concentrarea forțelor și închină pentru Dr. Dăianu, care răspunde prin o vorbire subliniată de vii aprobări, apreciând, că situația gravă trebuie să ne coadune, fiindcă săcurea guvernului lovește la însăși rădăcina ființei noastre naționale.

Rusușii Sirianu se bucură de cuvintele conciliante ale antevorbitorului. Mangra riscă observări asupra partidului național. Observările au făcut rea impresie.

Au mai vorbit mulți alții pentru popor, preoțime etc. Convenirea veselă și românească se sfârșește la 12 ore.

Azi dimineața a sosit mulțime de popor din întreg jurul. Sala dela „Central“ se umple. La 10 ore apar în sală convocătorii. Poliția îi roagă să anunțe celor adunați oprirea adunării.

Mangra spune, că adunarea e oprită și provoacă poporul să ese în liniște și ordine.

Se face procesiune împunătoare la curtea episcopescă. Se umple curtea și mulțimea aclamează pe episcopul, care ese pe balcon. Părintele Lucaci rostește în numele poporului un calduros discurs, expunând intențiunile poporului și volnicia autorităților. Roagă pe Prea Sfinția Sa să se intervină cu toți colegii sei la prea înaltul tron, și să fie interpretul sentimentelor de loialitate și alipire ale poporului românesc, hotărât să trăiască numai ca Român. În sfârșit roagă să permită a deschide catedrala, ca să servească Te-Deum pentru Monarch. Poporul face ovațiuni entusiaste, episcopului și oratorului. Mețianu răspunde, că știe durerile poporului și rostul adunării.

Mângăie poporul și spune, că ce e cu neputință la oameni, cu puțință e la Dumnezeu. Imploară apoi binecuvântarea asupra celor de față și asupra tuturor popoarelor din patrie, ca să trăiască în pace și frație împreună.

Mulțimea, vre-o 700 de oameni, merge la catedrală, care se umple aproape de tot. Se face slujbă, se cântă doxologia mare și se rostesc rugăciuni pentru împăratul.

Părintele Gurbanu din Buteni, rostește o cuvântare, accentuând loialitatea către tron, dela care în schimbul devotamentului nostru până la moarte cerem numai dreptate. Se cântă imnul „Doamne ține și protege“.

După deslegarea poporului ese din catedrală și în șiruri lungi merge la „Hotel Central“, la masă comună.

Convocătorii au pregătit enunțaii politice de greutate asupra întregii situații și o telegramă omagială.

Enunțaiiunile se publică cu iscălituri în „Tribuna Poporului“. Este un punct de protest contra maghiarisării; multe puncte se refer la politica externă: unul se pronunță asupra vișitei dela Budapesta. Despre partidul național nici o amintire.

Mulțimea ce participă se poate taxa la 1000 de oameni, mai toți din părțile aradane. Din Ardeal mai nime.

Din Orăștie doi, din Brașov nime, din Munți asemenea nime.

Lucaci e centrul atențiunei și obiectul ovațiunilor. Se accentuează mult tendența de împăcare și concentrare.

În momentul acesta restaurantul central e absolut indeseuit de Români, țărani și inteligenți.

Vorbirile sânt oprite.

Polițiștii circulează în jur, polițiștii poartă puști.

Armata e consignată.

Alegătorii pe sate au fost opriți de a veni la Arad. Soseses și acuma țărani.

Tribuna Poporului, ce apare acum publică în frunte enunțaiiunile, românește și nemțește, cu iscăliturile convocătorilor.

Nici un incident nu s'a întâmplat până acum. Agenții maghiari umblă să de-părteze poporul dela adunare.

Din apele chineze.

Știrile mai noue, sosite din Asia orientală confirmă evenimentele anunțate de câteva zile. Agenția din Shanghai are știre oficioasă, că în Port-Artur se află deja șese năi de războiu rusești. Flota engleză demonstrează în fața portului Chew.

Ziarele engleze sânt tot de părerea, că Anglia trebuie să stee în rezervă, până vor fi cunoscute intențiunile Germaniei și Rusiei. Times zice, că deocamdată e suficient, ca Anglia să declare, că nu va suferi să-i fie debilitată poziția din apele chineze, câștigată de veacuri, prin nica o putere europeană. Standard recomandă guvernului englez alianța cu Japonia.

Tribuna Literară.

Informațiuni.

„Amicul agriculturului“. Revistă agricolă, comercială, industrială și economică, director N. N. Andronescu. Redacția: București str. 11 Februarie nr. 15. Nr. 23 din 1 Dec. 1897 are următorul sumar: Cronica din țară. — Cronica din afară. — Studiu asupra culturai Mari-Oficiu la om și la vite. — Carnetul bunului cultivator. — Știri. — Foileton. — Diverse.

Bibliografie.

La „Tipografia“, societate pe acțiun în Sibiu, se află de vânzare următoarele noutăți musicale:

- Les beaux yeux. Valse pentru piano de Mathilde Mironescu . . . 1.—
- Terăncuța. Cântec popular pentru voce și piano de Costache Moinaru Hora înfrățirii, pentru piano de P. G. Nițescu . . . —75
- La tine copilă dragă. Romanță de Droianu . . . —50
- Toujours avec argent. Polca franceză pentru piano de Sig. Paulmann La blonde. Polca mazuca pentru piano de Sigismund Paulmann Turda. Marș patriotic de Paulmann Hora reginei. De Sigis. Paulmann Sërba păpușelor. De Sig. Paulmann Marș turcesc. De Sigis. Paulmann Intermezzo pentru piano de M. Capșa Les fleurs de Maiu. Valse de Ant. Cirillo . . . 1.—
- Sërba oficerilor. De C. Dimitrescu La fille du Marin. Vals de Ivanovici Daisy Bell. Valse (All Right) de C. Kaps . . . —75
- Liniste. Vals pentru piano de Dimitrie St. Cristide . . . 1.—
- Am plâns. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Cirillo . . . —75
- Singurătatea. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Cirillo . . . —75
- Claire. Polca pentru piano de Alph. N. Ochialbi . . . —25
- Institutele-Unite. Vals pentru piano de Carol Decker . . . 1.—
- Sërba Bucureștilor, pentru piano de Const. Dimitrescu . . . —50
- Sërba mirilor. De C. Dimitrescu Subleul. Marș de Gh. Fotino . . . —75
- Surorile. Hora de Gh. Fotino . . . —50
- Elisa. Polca franceză de G. Ionescu Zéphir. Polca mazuca de G. Ionescu Souvenir de Zürich. Polca mazuca de Anton Kneisel . . . —50
- Pas de quatre original. De Mayer Lutz . . . —50
- Gavotte de la Princesse „Marie“. De Michel Margaritescu . . . —57
- Ai plâns și tu vrodată? Romanță pentru voce și piano de Ernest I. Alexandrescu . . . fl. —50
- Nu înțeleg. De E. I. Alexandrescu Pictoriali. De E. I. Alexandrescu Un fir electric. De E. I. Alexandrescu L'Affectiun. Polca franceză p. piano de C. D. Belortu . . . —50
- De Braila à Gènes. Galop pentru piano de C. D. Belortu . . . —50
- Sërba Bucureștilor, pentru piano de Ioan D. Burlan . . . —50
- Sërba Bucureștilor, pentru voce și piano de Ioan D. Burlan . . . —50
- Didi. Polca mazuca pentru piano de Ioan D. Burlan . . . —75
- Lavorul. Romanță pentru voce și

- piano de Dimitrie St. Cristide . . . —50
- Anton Zica. Pe aripile amorului, vals pentru piano . . . 1.25
- V. Hugo. Poesie. Cuvinte de I. Dorianu, Aubade (albadă) . . . —75
- I. Dorianu. Prin flori și floricele, romanță . . . —505
- I. Villacroze. De ce 'mi-ai zis odinoră, romanță . . . —7
- Radu D. Rosetti. E v'r'un loc uitat de oameni, reverie pentru voce și piano . . . —75
- I. Paschill. L'Amicitie, vals . . . 1.—
- R. van Saanen, cuvinte de M. Eminescu. Doina codrului . . . —75
- Ioan D. Burlan. Amintiri din Breasta, sërba pentru pian . . . —50
- I. Braunstein. Rêve du Matlot, vals pentru piano . . . 1.—
- G. Vasiliu. Freamătul Zăvoului, horă . . . —75
- C. Felix. Cuvinte de I. Dorianu. Vals conjugal pentru voce și piano . . . —50
- I. Paschill. Cuvinte de I. Dorianu. Așa 'mi-e scris, romanță pentru voce și piano . . . —50
- F. Doimeier. Soirées de Bucarest, vals . . . 1.50
- A. Cirillo, Emilie, polca-mazur pentru piano . . . —75
- D. D. Voreas, Mignon, polca-mazur pentru piano . . . —50
- S. Dicker. Panct și virgulă, polcă pentru piano . . . —50
- Polizo-Micșunești. Douce Souvenances, vals . . . —50
- Gr. Ciarea. Ferdinand - Marș . . . —1

La comanda din afară se se adaugă pentru porto postal totdeauna încă 5 cr., ear' pentru expediție recomandată 20 cr. v. a. Pentru siguranța expediției recomandăm modalitatea din urmă.

„ENCICLOPEDIA ROMÂNĂ“

editată sub auspiciile și din însărcinarea „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“

de Dr. Corneliu Diaconovich,

prim-secretarul „Asociațiunii“.

A apărut fascicula al V-lea, care cuprinde mult preste 1000 articole (Balneum-Bau) cu numeroase ilustrațiuni. Dintre articolele mai mari, de interes special românesc, amintim: Bănat, Băncile (cu ilustr. Palatul Băncii naț. din București) Barac Ioan, Baranyi călugărul, Bărăția, Barbu, Barceanu-Barițiu (cu ilustr. Medalia bătău de Academia rom. în onoarea lui), Barozzi, Bărzescu, Baisa raba (de D. Onciul), Basarabia (de Z. C. Arbure), Beins (cu 3 ilustr.: gimnasiul, internatul Pavelian du băieți, școala de fete), Berariu, Bere cu 4 ilustr.: instalațiunile stabilimentului Bragadiru din București). Dintre celelalte ilustr. mai amintim: Bananierul, Batoza (masina de treerat) etc.

Cuprinsul bogat al acestui fascicul, aranjat cu multă îngrijire, arată un progres continuu și îmbucurător, care îndreptățește la speranță, că această mare publicațiune a Asociațiunii se va termina cu deplin succes.

Abonamentele se fac la editorul W. Krafft în Sibiu (Nagyzeben) și se achită în rate de fl. 5. — pentru 5 fasc., ori de fl. 10. — pentru 1 tom. Pentru România la librăria D. Storck & Müller în București pentru câte 5 ori 10 fasc. à Lei 2.50.

Sosți în Sibiu.

În 23 Dec. n. 1897.

Hotel „Împăratul Romanilor“: Meerhall cu familia, căpitan din Turnișor; Simonis din Noerichiu, Berta Stüssmann din Bistrița, privatieri; I. Mazar, avocat din Cvin; Kitzner, proot din Cârța; A. Stern din Viena, Rosenstock din Budapesta, volagiori.

Hotel „Meltzer“: A. Göffy voiajior din Deva; I. Metzker, Maria Weber din România, privatieri; P. Stoica, comerciant din Gurălului; A. Kopacz, A. Rosdás, neguțitori de lemne din Greblești; I. Wondraschek, sobloctenent din Timișoara.

Mulțumită publică

domnului Franz Wilhelm, farmacist în Neunkirchen, Austria-de-Jos, inventatorul teiei de curățire a sângelui antireumatic și anti-artritic. Căruia de sange pentru podagră și reumatism.

Dacă pășesc în publicitate, o fac pentru că mai întâiu imi țin de datorie a exprima dlui Wilhelm, farmacist în Neunkirchen, cea mai sinceră mulțumită, pentru serviciile, ce 'mi-le-a făcut thea sa curățitoare de sange în durerile mele reumatice, și apoi a face atenți și pe alții, cari sufer de această boală, asupra acestei teiei excelente. Nu sânt în stare a descrie durerile ce m'au torturat în decurs de 8 ani, la orice schimbare de timp, de cari nici medicini, nici folosirea băilor de pucioasă din Baden lângă Viena, nu m'au putut scăpa. Mă tăvăleam în pat nopți întregi fără somn, apetitul imi scădea veseud, prospătiam rău și întreaga puterea corporală imi scădea. După o folosire de 4 săptămâni a numitei teiei, nu numai am scăpat cu totul de dureri, și sânt liberă și acum după-ce nu o mai folosesc de 6 săptămâni, dar întreaga stare sănătații 'mi-s'a îmbunătățit. Sânt convinsă, că fiecare, care va lua refugiu la această teie contra acestor fel de boale, va binecuvânta ca mine pe inventatorul aceia, dl Franz Wilhelm.

Cu distinsă stimă:

contesa Butschin-Streitfeld,

soție de vice-colonel.

Depositar în gros în Sibiu la domni: Franz Jahn, J. B. Misselbacher sen., F. A. Reisenberger și farmacia J. C. Molnar. [2065] 6—12

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 21 Dec. n. 1897.

Săminte		Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilo
		dela	până	dela	până
Grâu					
Băncănesc vechiu		75	—	76	—
Grân dela Tisa		75	12.40	12.50	76
Grân „Pesta”		75	12.35	12.45	76
Grân de Alba-Reg.		75	12.45	12.55	76
„Bacica		75	—	—	—
Grâu ung. de Nord		75	—	—	—
Săminte, vechi ori noue		Sotul	Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
				dela	până
Săcară			70—72	8.50	8.55
Orz		de nutreț	60—62	6.—	6.80
”		de vinare	62—64	6.50	7.20
”		de bors	64—66	8.—	9.50
Ovăș		—	50—51	6.20	6.50
Cucurus (porumb)		blăniț	—	5.20	5.25
”		de altă seia	—	5.10	5.15
Meiu		—	—	18.—	18.5—
Ericeș		—	—	5.—	5.10
Măști per hect.	Grâu	Sept.-Oct.	—	—	—
	”	Oct.-Nov.	11.97	—	11.9—
	Cucurus	Mart.-Apr.	5.42	—	5.48
	”	Mai-Iun.	—	—	—
	Ovăș	Iulie-Aug.	6.87	—	6.89
”	”	Sept.-Oct.	—	—	—
Produse diverse		Sotul		Cantul	
				dela	până
Săm. de trif.		Lucernă ungurească		—	—
”		roșie		—	—
Oleu de rap.		rafinat		—	—
Una. de porc		dela Pesta		52—	53—
”		dela țeară		—	—
Slănină		svântată		—	—
”		afumată		56	57—
Său		—		—	—
Prune		—		—	—
Liciar		—		—	—
”		—		—	—
Miere		—		—	—
”		—		—	—
Ceară		—		—	—
		alavon, nou		—	—
		băncănesc		—	—
		brutăci		—	—
		galbină străcută		—	—
		de Rosenau		—	—

„Numai scurt timp“.

Am onoare a aduce la cunoștința onoratului public, că am acvitat prin cumpărare depositul de mărfuri — **masa de concurs** — după Demeter Anton, Piața-mică nr. 2, și sunt în poziția a-1 pune la dispoziția onoraților mei mușterii cu prețuri foarte ieftine. Îmi iau voe totodată — cu atât mai mult cu cât aceasta vânzare de mărfuri ține numai până la finea lunii curente — a invita cu toată stima pe onoratul public la aprovizionare cu cumpărări pentru apropiatele sărbători de Crăciun și Anul-Nou, recomandându-mă sunt

cu toată stima

[2564] 9—

G. M. Kleisch.

„Castelul din Carpați“ — compactat!

Excelentul roman
de
Jules Verne,

„Castelul din Carpați“

— Roman din viața poporului românesc din Ardeal —
volum elegant, cu 26 ilustrațiuni
admirabile, **compactat** cu lux
strălucitor, este

**cel mai
bun cadou.**

Preț 2 fl.

(Plus porto postal 10 cr. Recomandat 20 cr.)

Acest volum decorează ori-ce salon și e c nepodoabă a bibliotecii.

DE CRĂCIUN...

— Poezie ocațională. —

De Crăciun, de Anul-Nou,
Cel mai potrivit cadou,
Pentru dame și bărbați,
Pentru tineri și bătrâni,
Pentru toți frații Români,
E: — „Castelul din Carpați“.

Librăria „Tipografiei“,
societate pe acțiuni în Sibiu.

„Tipografia“,
societate pe acțiuni în Sibiu.

Călințarul revistei

„Lumea ilustrată“

cere din an în an e mai frumos și mai interesant și care se găsește și în biblioteca Regelui României și Împăratului Francisc Iosif al Austriei și pentru care editorul a primit scrisori de mulțumire din partea ambelor Curți, a apărut într-o ediție splendidă neajunsă până acum și pentru anul 1898. El conține portretele și biografiile a 53 de suverani și soverane; Regele Carol I. la Poziția-de-fer, Regele la Budapsta, prințul Carol I. și Osman-Pașa la Plevna. Daputații României. Portretul bine reușit al doctorului Kremnitz. Împămlările cele mai însemnate din străinătate, în total aproape 300 de ilustrațiuni. cu un text variat și interesant cum și o parte umoristică. Prețul călințarului ediția de lux e de 1 fr., ear ediția populară 80 bani. Se găsește în toate librăriile, precum și la editorul

Ig. Hertz,

Hotel de France, București.

[2702] 2—3

A apărut la

„Tipografia“, soc. pe acțiuni în Sibiu

Cartea

Stuparilor săteni

de
Romul Simu, învățător.

Cu mai multe ilustrațiuni în text.

Editura și proprietatea
„Reuniunii rom. de agricultură din comitatul Sibului“.

Prețul 35 cr. plus portul postal.

Reuniunea agricolă prin edarea acestei cărți folositoare a umplut un gol edare simțit în literatura stupăritului. Broșura este scrisă de un frunț învățător, stupar priceput. Ea tractează pe scurt tot de ce are trebuință un stupar. Se recomandă ca deosebire ca premii pentru școlărele noastre de tot soiul. Se vinde la

„Tipografia“,

societate pe acțiuni în Sibiu.

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

GRAMATICA GERMANĂ

TEORETICĂ PRACTICĂ

de

Sava Popovici Barciuanu.

Edițiunea a cincea

revidată și completată

de

Dr. Danil Popovici-Barciuanu.

Această gramatică atât de bine întocmită, având la fine și un mic vocabular german-român costă numai 1 fl. 40 cr. plus 10 cr. porto.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC

în

ECONOMIA RURALĂ

compus de

cel 12 președinte întemnițat în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRIILE

de

Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare:

Cea mai nouă

Carte de bucate

a

bucătăriei

române, franceze, germane și maghiare

cuprinzând rețetele cele mai bune pentru a pregăti în modul cel mai potrivit ori-ce fel de bucate, delicatese sau beuturi gustoase.

Se vinde cu preț scăzut (dela 2 fl.) acum numai cu 1 fl. v. a. plus 10 cr. porto (20 cr. recomandată.)

Declarațiune publică!

Subscribul institut artistic pentru portrete, pentru a preveni neplăcutele abuzări ale pictorilor și excelenți artiști de portrete și spre a-i pute ocupa și mai departe a hotărât a abzie pe un timp scurt și numai până la revocare a resigna de orice folos sau câștig.

Noi liberăm

pentru numai 7 fl. 50 cr.

ceea-ce constituie numai jumătate din speșele reale de efectuare

un portret în mărime naturală

(bust)

în rame admirabile, elegante, stil baroc, negru-aurit,

a cărui valoare reală e de cel puțin 40 fl.

Cine dară dorește să comandeze portretul sau, ori al soției, copilor, părinților, rudenilor, ori al altor iubiți ai sei, chiar și al rudenilor și amicilor de mult repasați, nu are decât să trimită fotografia acelor, nu impoartă în ce poziție, și în 14 zile primește un portret, de care de sigur va fi surprins și răpit.

Cutia la portret se va socoti în prețul cumpărării.

Comandele la care se adaugă fotografia, ce se va retrimite neatinșă dimpreună cu portretul, se primesc numai până la revocare pe lângă prețul de mai sus trimis înainte ori cu ramburs, la

„Kosmos“,

institut artistic de portrete, Viena, Philsterstrasse 116.

Pentru executarea cea mai excelentă, conștiențioasă pentru asemeneaa cea mai fidelă a portretului cu originalul și garanției.

Multime de scrisori de recunoștință și mulțumiri sau deschise spre privire ori-cui.

La Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu,
se află de vânzare

următoarele publicațiuni

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain“

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tiner“ de Aloisiu Melcher. Partea I și II. 2 volume mari cu prețul redus de 1 fl. 50 cr.
2. „Pregătire la moarte“, adică considerațiuni asupra maximele eterne folositoare tuturor spre meditare și precizilor spre a predică, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. — fl. 80 cr.
3. „Duh muscălesco“, narațiune de Bolanden (45 pag.) — fl. 10 cr.

— Se recomandă mai ales preșilor. —

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

A eșit de sub tipar:

Călințarul Poporului

pe anul comun

1898.

Anul XIII.

SIBIU.

Editura și tiparul „Tipografiei“, societate pe acțiuni.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Cu șese ilustrațiuni.

Cuprinsul: Călințarul astronomic și bisericesc, cu povești economice pe fiecare lună. — Cronologie pe anul 1897. — Genealogia domitorilor europeni. — Posia. — Corespondența telegrafică. — Raportul între măsurile nouă și vechi. — Scara timbrelor. — Autoritățile bisericești române din Ungaria și Transilvania. — George Coșbuc (schită literară): „Nunta Zamferei“, „Noi vrem pământ“, „Mășul și Oltul“ (povești din popor), „Numai una!“ (poezie), „Sălcia și plopul“ (legenda din popor), „Rugămintea din urmă“ (poezii) și alte „Poezii scurte“. — „Glume“. — „Autuirea steagului“ (schită istorică) de Petru Văncu. — Ioan Creangă (schită literară cu portret): „Povestea unui om leneș“ și „Oltenii din Iași“, „Rostiri, zicători, curiozități“. — Th. D. Speranță (schită și două anecdote): „Mama Ungu ului“, „Jidani și hoții“. — George Pop de Băsești (biografia cu portret). — „Cât de lângă se fie zi“, tot vine noaptea“, de deamna Columb. — „Castelul din Carpați“ (schită biografică) de Jules Verne. — „Răvașul nostru“, cronica întâmplărilor de peste an de Ioan Scurtu cu următoarele portrete intercalate în text: Iosif St. Suluțiu, Jan Hannia, Dr. C. Lueger. — Economie: „Despre dări și termine“, „Asigurarea contra focului și griadinei“, „Întinerirea pomilor“, „Povești“. — „Tirgurile din Ungaria și Transilvania“. — „Tirgurile din Bucovina“. — „Tirgurile (băciurile) principale din România“. — „Inserate“.

Prețul 20 cr., cu trimiterea pe postă 25 cr.

Pentru țigar rețetă: Iosif Marschall.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novellă de Ioan Slavici, 12 coale tip, broș., elegant. Un exemplar cu prețul redus dela 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Petru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdote de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăcărul. Obiceiurile țeranilor români la muntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndărăniul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstăm de mamă. Legendă populară din giurul Născudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Němcová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarnik. Un exemplar cu prețul redus dela 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărșă cu trei picioare. Poveste franțosească de Eleonora Tănăsescu, după A. Geneyray. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cennopotca. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un peșteră îndărătnic. Novellă de Björnsterne Björnson. (1856). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Vântură-Teară. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Baladă de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnsterne Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 30 cr. sau 60 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgarăitul. Comedie de Molière. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea proștilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Născu-Împărat. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-Împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanul“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roseni. Novellă de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan-zoni. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoarele Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fădăță. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalin pământul. Poveste de Nicolae Trimbițoni. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragioli. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novellă de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
47. O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

„Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.